

Přepis článku Františka Janoucha

Předevčirem jsem objevil ve schránce dopis. Ve své staré kovové schránce, na kterou díky té nové mailové už občas zapomínám. Obálka byla poněkud staromódní, adresa pečlivě napsána inkoustem a písmem, jakým psávali mí prarodiče. Odesílatel nebyl uveden, známka chyběla... Obezřetně jsem psaní otevřel. Oslovení na kvalitním dopisním papíře znělo: Slovný pane doktore. Zvědavě jsem list otočil a s jistými potížemi rozluštil podpis: Vám zcela oddaný Jára Cimrman.

Po cestě od schránky k bytu jsem pobaveně přemítal: Kdopak si asi dal s takovým šprýmem práci? Během ukládání nákupu do lednice jsem z případných pachatelů vylučovací metodou postupně vyřadil snad všechny své příbuzné, známé, přátele i nepřátele. S kávou v ruce jsem přešel do pracovny a znovu si dopis důkladně prohlédl. Potom jsem jej třikrát za sebou pozorně přečetl.

Jára Cimrman se za mnou chystal přijet do Prahy! Již dávno prý sleduje mé články o jaderné energii a energetice vůbec a chtěl se mnou vědecky prodiskutovat některé odborné „detaily“. Když ale hledal letecký spoj na internetu, narazil bohužel na záznam z jednání českého parlamentu. Úplně ho to zděsilo. Zemi, která má takový parlament, by měl on, Jára Cimrman, poctit svou návštěvou? Pustil si jednání parlamentu i další den a ještě i ten po něm. Televizní přenosy ze sněmovny však byly jen horší a horší. V tu chvíli prý pochopil, že lid český nepotřebuje Cimrmanovy odborné rady k energetice, ale především k politice. Copak je možné, aby něco takového se odehrávalo v jeho bývalé vlasti, přímo v srdci Evropy?

Jára Cimrman si uvědomil, že jeho bývalá země je těsně před volbami v akutním nebezpečí. Že současný politický bordel (ano, Cimrman skutečně použil toto ne zcela salónní slovo – omluvil to ale tím, že v českém parlamentu jsou používána slova mnohem, mnohem vulgárnější) může být prodloužen o další čtyři, osm či - jak to geniálně zobecnil - dokonce o „n krát čtyři“ roky.

Další Cimrmanovy postřehy na adresu „politického bordelu“ raději nebudu citovat doslovně, abych ho nevystavil nebezpečí trestního stíhání. Nutno podotknout, že Jára Cimrman ve většině případů užívá distingovaný slovník - není to přece žádný revolucionář, natož anarchista. Začal tedy hledat způsob nápravy situace v rámci platných zákonů. Z internetu si stáhl český volební zákon, prostudoval si i programy všech dosud registrovaných politických stran. A jak už je jeho zvykem, po chvíli bádání skutečně vynalezl geniální způsob, jak politickou situaci napravit.

Sedím nad Cimrmanovým dopisem již několik dnů. Studuji české zákony, volební řády, mailuji svým známým politologům, telefonuji svým přátelům, dotazuji se právníků. Ano, nápad Járy Cimrmana je skutečně geniální. Kdyby byl mladší, měl by kandidovat na premiéra či dokonce na samotného prezidenta.

Recept je jednoduchý: Občané, dostavte se k volbám a zakroužkujte poslední čtyři kandidáty (zákonem dané maximum) na volebním lístku strany, kterou jste si vybrali. Toto jsou obyčejní lidé jako my. Nezkažení korupcí moci. Volební zákon praví, že každý kandidát, kterého zakroužkuje nejméně 5% voličů, postupuje ze spodního místa skokem na přední místo v krajské kandidátce a získává mandát v poslanecké sněmovně. Čím více obyčejných občanů dostaneme tímto systémem do sněmovny, tím více politických štamgastů vytlačíme z předních míst kandidátek a v důsledku tedy i z jejich vysezených parlamentních křesel. Moderní defenestrace zcela v rámci platných zákonů. Ať žije demokracie! Ať žije Cimrman!

V Praze, 14. dubna 2010

František Janouch

vyšlo v MF Dnes dne 16.4. 2010